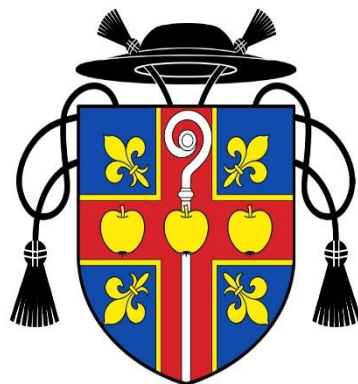

Farní list 112

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Dostalo se mi milosrdenství.“

(1Tim 1,13)

Misijní most modliteb v roce 2018 v kostele svatého Mikuláše

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Říjen 2019:

- ***Evangelizační úmysl:** Aby inspirace Duchu Svatého vedla církev k novému rozkvětu misii.*
- ***Národní úmysl:** Ať svatost kněží a tichost a obětavost všech Bohu zasvěcených svědčí světu o tom, že Bůh stačí pro naplnění života.*
- ***Farní úmysl:** Za novomanžele, kteří v naší farnosti letos uzavřeli církevní sňatek.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

říjen je měsíc růžencový a také mariánský. Mariánským měsícem je také květen, a tak bych se s vámi chtěl podělit o dvě myšlenky.

Prostřednice všech milostí a Královna míru

Jedním z nejvýznamnějších dnů 20. století byl 8. květen 1945, kdy v Evropě skončila druhá světová válka. Shodou okolností už dříve, ve stejný den, tedy 8. května, slavila katolická církev v některých zemích, zejména v Belgii, památku Panny Marie, prostřednice všech milostí. Řekl bych, že mír, který Evropa právě v den této památky obdržela, je velikou Boží milostí, velkým Božím darem.

Trochu na vysvětlenou. Titulu prostřednice všech milostí je třeba rozumět tak, že Panna Maria byla zcela jedinečným způsobem velkodušnou pomocnicí a pokornou služebnicí našeho Pána. To pochopitelně nic neubírá ani nepřidává důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka Ježíše Krista. Protože se Panna Maria zcela zvláštním způsobem svojí poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou účastnila na Spasitelově díle, stala se naší duchovní matkou – matkou v řádu milosti.

Jsme Božím chrámem?

Apoštol Pavel v prvním listě Korint'ánům píše: „Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? (Boží Duch – rozumějte Duch svatý) ... Boží chrám je svatý a ten chrám jste vy?“ (1Kor 3,16-17) Svatý Pavel rozumí Božím chrámem církev. A v daném místě pak nabádá korintské křesťany, aby zanechali malicherných sporů. Tato výzva jistě platí pro všechny křesťany všech dob.

Zkusme to ale domyslet dále. Maria svým „ano“ dala souhlas k tomu, aby se „Slovo stalo tělem“. Vtělením Božího syna tedy Bůh přijal lidské tělo – *a co je Bohem přijato, to je posvěceno!* Mohli bychom tedy v jistém slova smyslu snad říci, že díky Mariinu „ano“ došlo k *posvěcení lidského těla a vlastně i duše*. Jenže to potom znamená, že přinejmenším Ježíše a podobně, byť ne zcela stejně, také Pannu Marii, můžeme přirovnat k jeruzalémskému Chrámu či snad přímo k Velesvatyni! Vždyť sám náš Pán o sobě říká: „zbořte tento chrám a ve třech dnech ho postavím“.

Ježíš i Maria jsou chrámem Božím. Ale i my můžeme, a měli bychom se, a to nejen jako církev či farnost, ale i jako jednotliví křesťané, *stávat Božím chrámem*. Jak se to stane? Působením Ducha svatého v nás. Snad to také znamená, že bychom měli mít odpovídající – to znamená velmi velikou, takřka absolutní *úctu ke každému lidskému životu*, a tedy bychom měli velmi usilovat o mír, ochranu slabých a bezbranných, včetně těch ještě nenarozených atd.

Mimochodem: Vánoce slavíme přibližně v té samé době, kdy židé slaví svátek chanuka – svátek znovuposvěcení jeruzalémského Chrámu. Letos připadá první den tohoto židovského svátku na 25. prosince. Zajímavá shoda okolností, vidíte.

Přeji všem čtenářům krásný, požehnaný měsíc říjen.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ 1. 10. (úterý) – diecézní setkání seniorů (Hradec Králové)
- ⇒ 3. 10. (čtvrtek) – adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 4. 10. (pátek) – dopoledne pastorence nemocných v Nížkově; od 17:00 tichá adorace a příležitost ke svátosti smíření
- ⇒ 7. 10. – 11. 10. – dovolená duchovního správce
- ⇒ 13. 10. (neděle) – slavnost posvěcení kostela sv. Mikuláše
- ⇒ 17. 10. (čtvrtek) – dopoledne pastorence nemocných v Bukové
- ⇒ 18. 10. (pátek) – dopoledne pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 19. 10. (sobota) – diecézní setkání katechetů (Hradec Králové); misijní most modlitby (od 21 hod. v kostele)
- ⇒ 20. 10. (neděle) – misijní neděle – misijní jarmark, sbírka na Papežská misijní díla, odpoledne beseda s R.D. Janem Kotíkem o tom, jak jedna brněnská farnost pomáhá misijně v Tanzánii
- ⇒ 27. 10. (neděle) – poděkování za úrodu

Výhled:

- ⇒ 1. 11. (pátek) – slavnost Všech svatých
- ⇒ 2. 11. (sobota) – vzpomínka na všechny věrné zemřelé
- ⇒ 3. 11. (neděle) – udílení svátosti nemocných
- ⇒ 10. 11. (neděle) – sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
- ⇒ 11.-14. 11. národní pouť do Říma – dovolená duchovního správce

- ⇒ 17. 11. (neděle) – Den Bible
- ⇒ 22. 11. (pátek) – od 18:30 hod. schůzka pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 30. 11. (sobota) – od 14 hod. adventní duchovní obnova s R.D. Janem Linhartem
- ⇒ 1. 12. (1. neděle adventní) – při mších sv. žehnání adventních věnců
- ⇒ 7.-8. 12. výstava betlémů na faře pro veřejnost (pro školy začátkem následujícího týdne)
- ⇒ 8. 12. (neděle) korunovace svatyněk Panny Marie

❖ **Úklid fary:** 19. 10. Kasalová Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro mládež

Co je nejdůležitější?

Kdosi se ptal mistra, jaký je v životě každého člověka nejdůležitější čas, nejdůležitější člověk a nejdůležitější úkol.

„Nejdůležitější čas je vždy přítomnost, neboť jen tehdy může člověk rozhodovat sám o sobě“ odpověděl mistr. „Nejdůležitější člověk je ten, s nímž právě máš co do činění, neboť nemůžeš vědět, zda ti bude dopřáno zabývat se ještě někdy někým jiným. Nejdůležitější, co můžeš udělat ve svém životě, je však milovat tohoto člověka z celého srdce. Neboť jen kvůli tomu jsi byl vyslán do světa – abys miloval své bližní.“

(Norbert Lechleitner: Úsměvy pro duši)

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno...Jdi tam, kam Tě posílám

Hledáš mě, abys našla své místo v životě, a má odpověď zní, že je to právě tam, kde jsi. Velmi rád poslouchám, jak se modlíš, abych Tě použil.

Nic mě netěší tolik, jako když z Tebe svobodně proudí vřelá láska. Pokud budeš chtít, jsem připraven poslat Tě strategicky tam, kde budeš požehnáním. Když žiješ z mé moci, můžeš druhému člověku nadlehčit břemeno, dokonce i s vynaložením malého úsilí. Ne vždy pochopíš, proč Tě posílám dělat věci, které nikdo jiný nevidí, ale neděláš to pro druhé – děláš to pro mě. To, co děláš teď, uvidí všichni na druhé straně věčnosti. Proto jdi dnes tam, kam Tě posílám, s vědomím, že jsem Ti připravil cestu.

S láskou

Tvůj Král, který je Cesta

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro seniory

Budeme-li na každém kroku děkovat za vše dobré, co dostáváme, bude náš život plný radosti.

Richard J. Foster

Díky je možno říci mnoha různými způsoby. Je možno říci díky a dívat se do země. Děkujeme nejen slovem, ale i výrazem obličeje. Je možné říci děkuji a ušklíbnout se. Obličejem přitom říkat: „No, to jsi tomu dal!“ Tím, jak se chováme při děkování, vyjadřujeme úctu či neúctu dárci. Ten to pozná. Vyčte to nejen z našich slov a výrazu obličeje, ale ze všeho, co děláme a jak se chováme při tom, když děkujeme. Výstižně to vyjadřuje Zdeněk Šmíd v knize Jak se mají Mayové, když říká, co se stalo ve vesnici u řeky Agua Caliente:

„U kostela jsme potkali holčičku. Mohlo jí být pět a styděla se. Stála s palcem v puse. Sedl jsem si k ní na bobek a podal jí malou pozlacenou propisovačku. Ale ona se mě bála. Té tužky taky. Galeb jí ujistila, že tužka je její. Ale holčička neuměla španělsky a nevěděla, k čemu je tužka. Počmáral jsem papír a podával ho i s tužkou holčičce. Opatrně si

vše vzala. Udělala taky čáru. A nadechla se šťastným ohromením. Počila mě úsměvem, jaký neumím popsat.“ Možná se tak radovaly děti na Starém Bělidle, když babička vyndala z košíku čtyřbarevné kotě. Bylo tomu asi tak v nenávratných časech, kdy nouze byla nouzí, dar darem a štěstí štěstím.

A jak by mohlo či mělo dítě projevit vděčnost rodičům? Odpověď je srozumitelnější tam, kde jde o opak, tj. tam, kde se dítě chová nevděčně. Projeví se neúctou, neustálým připomínáním toho, co mu rodiče udělali zlého. Tím, že se o rodiče nestará, nenavštěvuje je a nepečuje o ně. Odpověď na naši otázku proto může znít jednoznačněji: svým rodičům může syn či dcera projevit vděčnost za vše, co pro něho či pro ni udělali, tím, že k nim bude mít úctu, že jim bude mnohé odpouštět, že si pro ně udělá čas, navštíví je, pomůže jim a bude o ně pečovat. Opravdový dík se vyjadřuje celým životem – nejen slovem „děkuji“.

Z knihy O vděčnosti od Jara Křivohlavého

vybrala Jana Vosmeková

Modlitba za mládež

PANE JEŽÍŠI,

s apoštolem Pavlem Tě prosíme za všechny mladé lidi.

Ať stále nalézají pochopení a přijetí v Tvé církvi.

Dej se jim poznat jako ten, kdo miluje všechny lidi bez rozdílu.

Zažehni v jejich srdcích touhu sloužit Ti a nasazovat se pro šíření

Tvého království.

Posílej jim do cesty takové průvodce životem, kteří je povedou

správným směrem. Dej jim odvalu a vytrvalost k životu podle

Tvé vůle.

Amen

Inspirace ke svatosti

Svatá Terezie z Lisieux

Kdy žila: 1873–1897

Liturgický svátek: 1. 10.

Stupeň slavení: památka

Patronka: Francie, misionářů, zahradníků, letců, nemocných karmelitek

---

Terezka pocházela ze severozápadu Francie, ale ve čtyřech letech se s rodinou přestěhovali do Lisieux. Její rodiče už byli staří, když se narodila, otci již táhlo na padesát a matce bylo čtyřicet let. Pár let po jejím narození zemřela. Terezka byla devátým dítětem a velmi přilnula k o dvanáct let starší sestře Pavlíně, která jí byla náhradní maminkou.

Pavlína ale za několik let odešla do karmelitánského kláštera, kde přijala jméno Anežka od Ježíše a později se stala matkou představenou. Terezka toto odloučení špatně nesla, mohla s ní být ve spojení jen přes dopisy a občas svou milovanou sestru viděla skrze mříže kláštera.

Terezka měla útěchu v Ježíšově lásce. Toužila mu být blízko, toužila být jeho a splynout s ním. Už ve čtrnácti letech chtěla vstoupit taktéž do kláštera, stejného jako Pavlína, aby mohla Bohu odevzdat svůj život. Jenže byla moc mladá a o výjimku vstoupení do kláštera žádala samotného papeže. V patnácti už byla postulankou.

V klášteře byla dětským prvkem. Její láska k Bohu byla dětská, upřímná, čistá, opravdová, dokonalá. Sama s radostí přijímala Boží lásku k sobě samé a nejraději v Bibli vyhledávala pasáže o lásce. Fascinovala ji Boží láska k maličkým. Ona sama byla maličká Terezka od Dítěte Ježíše a od svaté Tváře.

Když měla dvacet tři let, začala na Velký pátek vykašlávat krev. Trpěla velkou bolestí, ale stále věděla, jak ji Bůh miluje. Měla tuberkulózu, která se dalšího jara zhoršila. Nemoc ji oslabovala. Za několik měsíců teprve ve čtyřiaadvaceti letech zemřela.

„iZIDOOR“

Misie – pokřtění a poslaní – říjen 2019

Téma měsíce: MISIJNÍ MĚSÍC

Návrhy biblických textů: Abraham, povolání apoštolů, vyslání 72 učedníků, poslaní apoštolů

Svědectví svatých: Terezie z Lisieux, Antonín Maria Klaret, Jan Brébeuf, papež František

Zamyšlení a z něj vyplývající modlitba:

- poslušnost jako cesta ke svatosti
- modlitba jako naslouchání Bohu
- hledání Boží vůle v životě člověka
- modlitba jako cesta k záchraně druhého člověka i světa
- modlitby vztahující se ke konkrétním světcům

Konkrétní skutky:

- vzýváme Pannu Marii Růžencovou a anděly strážné, kteří mají v říjnu svátek a jsou pomocníky a průvodci našeho života
- podporujeme naše misionáře (viz www.missio.cz, www.sdb.cz aj.) modlitbou, obětí, vzpomínkou, přáním, dopisem apod.
- rozšiřujeme povědomí o misijním měsíci říjnu a sbírce na Misijní neděli jako finanční pomoci na projekty Papežských misijních děl
- příprava Misijní neděle: připravujeme svíčky pro misijní most modlitby, nabízíme pomoc při misijní výzdobě chrámu, chystáme kostýmovaný misijní průvod a následující oslavy, např. misijní jarmark, koncert pro misie, misijní kavárnu apod.
- modlíme se misijní růženec a nabízíme modlitební společenství PMD Misijní růže dalším farníkům
- zveme do farnosti někoho, kdo působil na misiích
- pro děti navíc: vyrábíme misijní růženec a modlíme se ho, zapojujeme se do příprav a realizujeme Misijní most modlitby a Misijní neděli

Biblické odkazy:

Abraham • Gn 12,1-20; 15,1-21; 18,16-33 Povolání apoštolů • Mt 4,18-22 • Mk 1,16-20 • Lk 5,1-11;6,12-16 • Jan 1,35-51 Vyslání 72 učedníků • Lk 10,1-12 Poslaní apoštolů • Mt 28,16-20 • Mk 16,15-20 • Jan 15,12-26

Evangelii Gaudium:

Čl. 49: Vyjděme, vyjděme nabídnout všem život Ježíše Krista. Opakuji tady celé církvi to, co jsem mnohokrát řekl kněžím i laikům v Buenos Aires: Je mi milejší církev otlučená, zraněná a špinavá proto, že vyšla do ulic, než církev, která je nemocná svou uzavřeností a pohodlností, s níž lne ke svým jistotám. Nechci církev, která dbá o to, aby byla středem, která se nakonec uzavírá do spleti obsesí a procedur. Pokud v nás má něco vzbuzovat svatý neklid a burcovat naše svědomí, pak je to starost, že mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy plynoucí z přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů smyslu a života. Doufám, že více než strach z pochybení nás bude pudit strach z uzavřenosti do struktur, které nám skýtají falešnou ochranu, do norem, které z nás činí nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš nám bez ustání opakuje: „Vy jim dejte jíst!“ (Mk 6,37). 29

Milí přátelé misíí, děkujeme vám, že jste s námi prošli celoroční přípravou na Mimořádný misijní měsíc říjen 2019. Věříme, že jste během ní obohatili sami sebe i celé společenství, ke kterému patříte. Vyprošujeme hojnost Božího požehnání pro vás i pro všechny vaše blízké. Kéž vás Kristova láska a blízkost provází celým vaším životem!

Kolektiv pracovníků PMD

Tabulka lektorů na říjen 2019

ÚT	1			Bártová J.		
ST	2			Laštovičková M.		
ČT	3			Chromá H.		
PÁ	4					
SO	5					
NE	6	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	7			Jindrová V.		
ÚT	8			Bártová J.		
ST	9			Holcmanová Z.		

ČT	10			Chromá H.		
PÁ	11					
SO	12					
NE	13	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	14			Jindrová V.		
ÚT	15			Bártová J.		
ST	16			Laštovičková M.		
ČT	17			Chromá H.		
PÁ	18					
SO	19					
NE	20	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	21			Jindrová V.		
ÚT	22			Bártová J.		
ST	23			Holcmanová Z.		
ČT	24			Chromá H.		
PÁ	25					
SO	26					
NE	27	1. čtení		Wasserbauerová M.		Stražilová S.
		2. čtení		Brukner J. st.		Jindrová V.
		přímluvy		Brukner J. ml.		Vlčková N.
PO	28			Jindrová V.		
ÚT	29			Bártová J.		
ST	30			Laštovičková M.		
ČT	31			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Učitel v nedělní škole učil své šestileté svěřence Desatero. Po vysvětlení přikázání „cti svého otce a matku“ se zeptal: „Je nějaké přikázání, které nás učí, jak se máme chovat ke svým sourozencům?“ Bez zaváhání přišla odpověď: „Nezabiješ.“

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Mše svaté s intencemi v říjnu 2019

Úterý 1. října Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny	18:00 Za Františka Čejku, rodiče, sourozence, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a zemřelou rodinu
Středa 2. října Památka svatých andělů strážných	18:00 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou a úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 3. října	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 4. října Památka sv. Františka z Assisi	18:00 Za Marii Hoškovou, syna Miloslava a celý rod Hošků
Sobota 5. října	7:30 Za Miroslava Beneše, manželku Janu a rodiče
Neděle 6. října 27. neděle v mezidobí	7:00 Za živou a zemřelou rodinu Roseckých a Šlechtických 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rod Musilů, Flesarů, Čeplů, za všechny uhořelé při velkém ohni roku 1886 a duše v očistci
Pondělí 7. října Památka Panny Marie Růžencové	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou přízeň
Úterý 8. října	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 9. října	18:00
Čtvrtek 10. října	18:00 Za Marii Pojmanovou, sourozence, rodiče a dar zdraví pro celou rodinu

Pátek 11. října	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 12. října	7:30 Za dar zdraví, Boží ochranu a pomoc pro rodiny Mokřých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 13. října 28. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Drahouše Kašpárka, Andělu a Vladimíra Kašpárkovy, zete Josefa a duše v očistci 10:00 (Sirákov) POSVÍCENÍ
Pondělí 14. října	18:00 Za Marii Pojmanovou, sestru Alenu, bratra Josefa, rodiče a duše v očistci
Úterý 15. října Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve	18:00 Za rodiče Dvořákovy, celou rodinu, dar zdraví, Boží pomoc a ochranu
Středa 16. října	18:00 Za rodiče Němcovy, čtyři syny, dvě snachy a rodinu Fišarovu a za živé i zemřelé těchto rodin
Čtvrtek 17. října Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka	18:00 Za Hedviku Musilovou, manžela, 3 syny a dar zdraví pro celou rodinu a celou přízeň
Pátek 18. října Svátek sv. Lukáše, evangelisty	18:00 Za rodinu Chytilových, Švecových, Novotných a Holcmanovu a za Petra Vejvodu
Sobota 19. října	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 20. října 29. neděle v mezidobí Misijní neděle	7:00 Za farnost 8:30 Za novou evangelizaci v naší farnosti, v naší diecézi a v naší zemi 10:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, celou přízeň a duše v očistci.
Pondělí 21. října	18:00 Za živou i zemřelou rodinu Lemperovu a Vosmekovu a duše v očistci, na které nikdo nevzpomíná

Úterý 22. října	18:00 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očištcí
Středa 23. října	18:00 Za Vladimíra Pibila, rodinu Pibilovu a Prchalovu a duše v očištcí
Čtvrtek 24. října	18:00 Za rodiče Ondráčkovy, 2 dcery, manžele, sourozence, vnuka Karla, manžele Tichých, Blehovy a celou zemřelou přízeň
Pátek 25. října	18:00 Za Jaroslava Baumruka, Vlastu a Stanislava Bártovy a jejich živou i zemřelou přízeň
Sobota 26. října	7:30 Za Josefa Synka, rodiče, bratra Václava a duše v očištcí
Neděle 27. října 30. neděle v mezidobí	7:00 Za Jana a Zdeňku Wasserbauerovy, jejich rodiče, sourozence a zetě Bohuslava Peřinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Annu a Jana Slámovy, Marii a Jaroslava Jelínkovy, jejich rodiče a duše v očištcí
Pondělí 28. října Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	17:30 Za rodiče Landovy, 2 zetě, rodiče Březinovy, 2 syny, živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 29. října	17:30 Na dobrý úmysl
Středa 30. října Svátek výročí posvěcení katedrály	17:30 Za Marii a Jana Němcovy, syna Václava a celou zemřelou i živou přízeň a duše v očištcí
Čtvrtek 31. října	17:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a celou přízeň

Změny vyhrazeny

Adoptivní syn farnosti

Adoptivním synem naší farnosti je Vikyath Shetty, narozen 28.5.1997, kterého podporujeme od roku 2009. Roční příspěvek na chlapce ve výši 4 900 Kč byl odeslán vždy v únoru. Vikyath je chlapec s kombinovaným

postižením a v současné době navštěvuje sociální zařízení, kde upevňují jeho návyky každodenní sebeobsluhy a běžných denních činností. Mohli bychom si toto zařízení představit jako jakýsi denní stacionář, ovšem jistě na úplně jiné úrovni než v naší zemi. V Indii je zcela odlišná situace než v naší zemi. Postižení lidé tam mají velice obtížné postavení, setkávají se spíše s útlakem a pohrdáním. Pokud nemají finanční podporu, která jim umožní návštěvu sociálního zařízení, kde mají zajištěnu stravu a lidské zacházení, nepoznají úctu a lidskou důstojnost. Získali jsme i informace o jeho rodině, která v minulém období utrpěla vážnou újmu. Vlivem velkých povodní, které zasáhly oblast i Puttur, kde rodina žije, bylo jejich obydlí velmi zdevastováno.

V letošním roce jsme příspěvek na chlapce neodeslali, protože ukončil školu a čekali jsme na další informace o něm. Ty v současné době máme. Na základě těchto informací, dne 9.9., pastorační rada rozhodla, v adopci pokračovat. 3.10. proběhne v kostele sbírka a z výtěžku bude odeslána letošní dlužná částka. Od příštího roku budeme opět pravidelně Vikyatha Shettyho a jeho rodinu podporovat. Z našeho pohledu je to velmi potřebné, protože v tamní společnosti se svým postižením bez podpory nemá on ani jeho rodina žádnou šanci na trochu důstojný život. Děkujeme všem, kdo adoptivního syna a jeho rodinu podporují a vzpomenou na ně, i na ty, kdo jim pomoc zprostředkují v modlitbách.

za farní radu Jana Vosmeková

Z farní kroniky

Historie a současnost našich zvonů podle farní kroniky – 1. část

Další výpisky z farní kroniky budou zaměřené na to, co se v kronice můžeme dočíst o zvonech. Poprvé se o nich kronika podrobněji zmiňuje k roku 1915, kdy farář Václav Dvořáček musel všechny tehdejší zvony ve farnosti písemně vykázat. Soupis ve zjednodušené podobě vypadá takto:

Číslo pol.	Kostel –kaple v	Průměr v cm	Poznámka
1	kostel v Nížkově	99	Nápis v první polovině zvonu zní: Léta Páně 1614 jest tento zvon slitej ve městě Jhlavi z jistého povolení a viedomí jeho milostie vysoce urozeného pána pana Rudolfa Zeidlice z Šenfeldu, na Polné, Příbyslavie a Chotzny držitele téhož panství. Pán Bůh všemohouci rač téhož klinkotu pro rozmnožení cti a chvály jeho Božské milosti žehnati. Pod tímto nápisem je v kruhu erb. Na druhé polovině: Já jsem vzkríšení a život; kdo věří ve mne, byť pak také umřel, živ bude, a každý, kdo jest živ a věří ve mne, neumřel na věky. – Pod tímto nápisem jest obraz, jak Spasitel vstává z mrtvých a kolem hrobu zděšení strážcové.
2	kostel v Nížkově	88	Kolem horního okraje zní nápis: Léta Páně 1536 tento zvon jest dělán ke cti a chvále Boží. – Pod nápisem jest v horní polovině zvonu menší obraz ukřižovaného Spasitele. Po pravé straně kříže P. Maria, po levé sv. Jan. Ostatní část zvonu je hladká.
3	kostel v Nížkově	68	Nahore kolem dokola jest nápis: Johan Georg Cunner goss mich in der Königlichen Kleinen Rezidenz Stadt Prag anno 1759. – Pak v dolejší třetině zvonu kolem dokola: Admodum Reverendus. Venerabilis ac doctissimus Petrus Florian, decanus Polnensis. Refusa a Carolo Bellmann, caes. reg. campanarum fusore 1837. Mezi těmito nápisy na hladké půdě vypouklý obraz sv. Mikuláše a na protější straně sv. Jana.
4	kostel v Nížkově	32	Nahore kol dokola nějaký nápis jest. Pro nepřístupnost nebylo možno zjistiti jaký. Tento zvon je umíráček.
5	kostel v Nížkově	?	Zvonek na sanctusové vížce. Menší předešlého. – Zcela nepřístupný.
6	kaple v Sirákově	55	Nápis v dolní polovině na jedné straně: Nákladem občanů Širákovských po velkém požáru dne 2. září 1874 a pokitěn na jméno Florian. – Na druhé straně: Ulil Josef Diepold v Praze 1882. – Na jedné straně v polovině kříž, na druhé straně sv. Florian.
7	kaple v Sirákově	35	Umíráček

Mimo tyto dvě osady jsou přifařeny ještě 4 jiné vesničky. V každé je zvonička s malým zvonkem, jehož se užívá jako umíráčku a ke zvonění klekání.

Brzy po vytvoření soupisu došlo na zabavování zvonů pro válečné účely. Dne 22. 9. 1916 byly odebrány zvony označené v seznamu čísly 3-7. Při jejich sundávání o nich byly zjištěny některé nové údaje, takže je farář do kroniky doplnil.

Umíráček v Nížkově: Byl 17 kg těžký. Na jedné straně tohoto zvonu byl kříž s ukřižovaným Spasitelem a na druhé straně obraz Panny Marie. Mezi těmito obrazy byl nápis: Lítý od Jos. Hilzera v Jihlavě 1875.

Sanctusový zvonek: Vážil 7 kg. Byl bez obrazu a nápisu. Toliko vyznačen byl rok 1906. *Umíráček v Sirákově:* Na jedné straně byl obraz sv. Jana Nepomuckého, na druhé sv. Vojtěch. Na horním okraji nápis: C. St. Brün – 1822. Na dolním okraji byl nápis: S. Adalberte, Patrone Regni Bohemiae, ora pro nobis.

Z kroniky se dále dovídáme, že dne 9. 10. 1917 byl odvezen ještě starší z obou zbylých nížkovských zvonů označený v seznamu číslem 2. Na konci první světové války tedy v celé farnosti zbyl pouze zvon z roku 1614, který je na věži kostela dodnes.

Zpracoval Jaroslav Jelínek

Odkaz otce Christiana

Christian de Chergé se narodil ve Francii v roce 1937. Většinu života však strávil v trapistickém klášteře v Tibhirine v Alžírsku. Christian šel do Alžírska s úmyslem žít v míru mezi muslimy, aniž by je chtěl stůj, co stůj převádět na katolickou víru. Mezi spolubratry vzbuzoval určitý rozruch svými zvyky, např. se postil během ramadánu. Musel se potýkat i se svou svévolí – stávalo se, že někdy udělal rozhodnutí týkající se celé komunity, aniž by se zajímal o názor ostatních mnichů. Přesto jej komunita zvolila převorem.

Trapisté v Tibhirine dokázali dlouhou dobu žít s okolními obyvateli – většinou muslimy – v pokoji. Od začátku 90. let 20. století se v Alžírsku komplikovala celková situace. Začala občanská válka a docházelo k násilnostem. Na Štědrý den roku 1993 byl klášter přepaden ozbrojenci. Christian však dokázal přesvědčit jejich velitele, mimo jiné tím, že mu doslovně citoval pasáže z Koránu, aby mnichy nechali být. Po této události byla mnichům nabídnuta vojenská ochrana klášterního areálu, což ale odmítli. Měli za to, že by přítomnost vojáků narušila pokojné vztahy komunity s obyvatelstvem z okolí. Rovněž tak odmítli možnost opuštění kláštera a návratu do Francie.

V roce 1996, v noci z 26. na 27. března vtrhli do kláštera ozbrojenci a mnichy odvěkli neznámo kam. Po šedesáti dnech byly nalezeny pouze hlavy převora Christiana a šesti jeho spolubratrů. Dodnes není zcela vyjasněno, kdo za smrt trapistů nese odpovědnost.

Dva roky před svou smrtí pod dojmem vánočního přepadení kláštera napsal Christian svou závěť. V jejím závěru připouští možnost, že bude zabít a odpouští svému vrahovi:

Kdyby se mi jednoho dne – a mohlo by to být i dnes – přihodilo, že bych se stal obětí terorismu, který, jak se zdá, obklopuje všechny cizince žijící v Alžírsku, byl bych rád, aby moje komunita, moje církev a moje rodina věděli, že jsem svůj život dal Bohu a této zemi. Žádám je, aby přijali, že jedinému Učiteli života tato smrt nebyla cizí. Prosím je, aby se za mě modlili: jak bych mohl být shledán hodným takové oběti? Prosím je, aby uměli spojit tuto smrt s tolika jinými, stejně násilnými, které zapadnou v lhostejnosti a anonymitě. Můj život nemá větší cenu než život jiný. Nemá ji ani menší. V každém případě už nemá nevinnost dětství. Žil jsem dostatečně dlouho, abych věděl, že mám podíl na zlu, které, jak se bohužel zdá, ve světě převládá, a dokonce i na tom, které by mě slepě zasáhlo. Přál bych si, až ta hodina přijde, mít tu jasnozřivou chvíli, která by mi dovolila naléhavě prosit o Boží odpuštění a odpuštění mých spolubratrů a současně odpustit z celého mého srdce tomu, kdo by mě zasáhl.

Takovou smrt jsem si nemohl přát. Zdá se mi důležité to vyznat. Ve skutečnosti totiž nevím, jak bych se mohl radovat, jestliže tento národ, který mám tak rád, bude kolektivně obviněn z mého zavraždění. To, co bude možná nazváno “milostí mučednické smrti“, bude draze zapláceno, dráže než povinnost jednoho Alžířana, ať už to bude kdokoliv, zvláště bude-li to učiněno ve věrném souladu s tím, o čem on se domnívá, že je islám. Víím, jaké opovržení stihne všechny Alžířany. Kromě toho znám karikaturu islámu, kterou jistý druh islamismu podporuje. Je příliš snadné zaměnit tuto náboženskou cestu (islám) za extremismus... Moje smrt zcela zřejmě ospravedlní ty, kteří mě pokládali za naivního či idealistického. „Ať teď řekne, co si o tom myslí!“ Ale tito lidé musí pochopit, že moje zvědavost bude uspokojena. Budu moci, bude-li se to líbit Bohu, ponořit svůj pohled do očí Otce, abych směl rozjímat s Ním o jeho dětech islámu tak, jak je On vidí, ozářené slávou Kristovou a plody

Jeho utrpení... Tajemná radost bude spočívat v novém spojení a obnovení podobnosti v radostném vnímání rozdílnosti.

Za tento zanechaný život, zcela můj a zcela jejich, děkuji Bohu... tohoto díky, kterým je řečeno vše o mém životě, zahrnuji vás, přátelé ze včerejška i dneška, i vás přátelé odsud, spolu s mou matkou a otcem, bratry a sestrami a jejich rodinami... A také tebe, příteli mé poslední minuty, který nebudeš vědět, co činíš. Ano i tobě adresuji toto díky a sbohem. Nechť je nám oběma dáno znovu se shledat jako šťastní lotři v ráji, bude-li to vůle Boha, našeho Otce. Amen! Inšallah

(www.radiovaticana.cz, www.wikipedia.cz, www.ocso.org)

Tweetuj s Bohem

Co když je žena znásilněná, nechce mít dítě nebo je nemocná?

Právo na život je prvním a nejdůležitějším právem. Většina lidí souhlasí s tím, že dítě má svá práva dokonce ještě předtím, než se narodí. V některých případech se však zdá být téměř nelidským chránit práva nenarozeného dítěte, když to jeho matce může způsobit bolest, zármutek a utrpení. Situace popisovaná v následujícím odstavci se naštěstí nestává příliš často.

ZNÁSILNĚNÍ

Mnoho lidí je přesvědčených, že by se ženě, která byla znásilněná, nemělo bránit v tom, aby šla na potrat. Znásilnění je skutečně strašlivý zločin. Násilník agresivně zneužije druhou osobu k získání něčeho, co mu může být pouze dobrovolně darováno z lásky. Je proto pochopitelné, že žena, která otěhotní poté, co byla znásilněná, zvažuje interrupci. Stalo se jí něco strašného a dítě, které v ní roste, jí to neustále připomíná. Potrat je však také násilný čin.

Nesmíme myslet pouze na hrůzy spojené se znásilněním, ale také na ty, které jsou spojené s potratem. Dítě žádnou vinu nenese. Jak může jeho zabití potrestat zločin násilníka? Jak matka, tak dítě jsou nevinní. Oba si zaslouží péči a podporu. A pokud se matka rozhodne dát dítě k adopci, mělo by se jí dostat pomoci, kterou potřebuje, aby to mohla udělat.

LÍTOST

Někdo může mít pohlavní styk s druhou osobou dobrovolně, a později toho litovat. Pokud takové setkání vyústí v těhotenství, otec a matka možná nebudou chtít své dítě na svět přivést. Možná jsou oba velmi

mladí, možná se žádný z nich nedokáže z jiných důvodů o dítě postarat nebo v tom byla žena ponechaná, aby se s tím vypořádala sama. Ale i v této situaci musíme vzít v úvahu skutečnost, že dítě už existuje a má, jako každá lidská osoba, právo žít. Společnost by měla pro dobro všech rodičům pomáhat, aby své dítě nezabýjeli. Matka potřebuje podporu, aby mohla dítě porodit a pak ho možná dát adoptivním rodičům, pokud je to nejlepší alternativa. Naštěstí existují organizace (např. www.aquavitae.cz), některé jsou spojené s církví, které mohou mladým matkám v takové situaci poskytnout pomoc. Interrupce není nikdy nevyhnutelná! Neplánované a zpočátku nechťené dítě je stále důležitým členem lidské rodiny.

ŽIVOT MATKY V OHROŽENÍ

Velmi těžká situace nastává tehdy, když těhotenství ohrožuje život matky. Výchozím bodem pro jakékoli řešení v této situaci je úcta k životu obou – matky i dítěte. Musí se vynaložit snaha pro záchranu obou životů a neobětovat jeden život kvůli tomu druhému. Ani matka, ani dítě nemůžou být úmyslně a přímo zabiti pro dobro toho druhého. Pokud by však například vyjmutí zasažené dělohy zachránilo matku, pak by tento krok byl morální, i když by dítě při tom zemřelo, pokud by smrt dítěte nebyla zamýšlená. Existují matky, které se za cenu svého vlastního života dobrovolně a statečně rozhodnou vzdát se během těhotenství léčby, aby mohly zachránit své nenarozené dítě.

Když přijde na tato vážná rozhodnutí, skutečně potřebujeme Boží pomoc. Každé rozhodnutí musí být vždycky založeno na jeho lásce ke každému člověku.

LIDSKÁ PRÁVA

V okamžiku spojení mužské spermie a ženského vajíčka vzniká nový lidský život. Nikdy by se nestal člověkem, pokud by jím nebyl od samého počátku. Nový život konec konců pochází od Boha: „*Tys to byl, kdo utvořil mé lédví, v životě mé matky jsi mě utkal.*“ (Žl 139,13).

Lidské embryo je od prvního okamžiku své existence lidskou bytostí. Lidské embryo má proto bez ohledu na to, jak je malé a zranitelné, stejné právo na život jako každý jiný. Proto má embryo právo na to, aby nebylo zničené, zmražené, klonované, narušené, skladované nebo archivované. S lidskou bytostí se nesmí nikdy zacházet jako s věcí: je to osoba, která prochází nejranější fází svého vývoje!

Znásilnění je hrozný zločin. Těhotenství může někdy přijít v nevhodnou dobu. Nenarozené dítě má právo žít, stejně jako jeho matka!

Převzato z Tweetuj s Bohem str. 380-381

Zpracovala Marie Bruknerová

Misijní most modlitby

Pozvání na sobotu, 19.10.2019 v 21.00 h do kostela sv. Mikuláše na

MISIJNÍ MOST MODLITBY

Světový den misí (Misijní neděle), která letos připadá na 20.10., byl vyhlášen v roce 1926 papežem Piem XI. Při bohoslužbách na celém světě, i z nejhudších oblastí, se každou předposlední neděli v říjnu plní světový fond solidarity Papežského misijního díla šíření víry. Všechny sbírky tohoto dne putují na projekty, jimiž se podporuje šíření Božího slova až do těch nejzapadlejších koutů zeměkoule. V předvečer misijní neděle je již tradičně uskutečňován misijní most modlitby, kdy se na celém světě, skupiny i jednotlivci v jednotný čas, v 21.00 hod modlí za misie. Jaká modlitba je vhodná? Na tento úmysl můžeme věnovat modlitbu růžence nebo jakoukoliv jinou modlitbu za misie, stejně tak své utrpení, skutky lásky nebo čas osobní modlitby. Radost ze spojení s Bohem tak předáme do mnoha potřebných míst světa. Také papež František vybízí celý svět k modlitbě za misie. Za co se modlit? Ve svých modlitbách myslíme na misionáře, pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, zneužívané, nemocné, hladové, strádající nedostatkem lásky..., zahrnout můžeme také prosby za šíření evangelia po celém světě či za dar víry. Také v nízkovském kostele se 19.10. v 21.00 h setkáme, abychom pod vedením členů misijního klubka dětí společně prosili za misie. Přijďte se k nám!

Misijní klubko dětí Nížkov

Někdy si v životě připadáme jako v hustém lese bez cesty

Co znamenají Ježíšova slova: „Já jsem cesta“? Co znamená přijmout Ježíše jako cestu? Žijeme v zemi a na místech, kde jsou ulice a cesty. Často u nich stojí směrovky a ukazatele. Představte si ale, že jste v lese,

---

kde nejsou ani cesty, ani žádné značky. Nebo si představte, že se ocitnete v poušti bez ukazatele směru. Je těžké skončit na nějakém místě, kde není žádná směrovka.

Někdy si v životě připadáme právě jako v hustém lese, anebo jako v poušti bez cesty. Mnohým lidem chybí nějaký směr, a tak se přiklání k různým neužitečným věcem s nadějí, že někam dojdou, ale ve skutečnosti nedojdou nikam. Pro někoho to může být cesta kariéry, pro jiné cesta k vyššímu společenskému postavení, cesta k dravému podnikání, cesta bez jakéhokoli sebeovládání či sebekontroly, cesta ustrnulých zvyků, cesta bezbřehého marnění volného času u počítače, cesty přejíždání, alkoholu, nevázaných vztahů, drog.... Ale kam nás to všechno dovede? Jakou cestu si zvolíme?

Ježíš, říká: „Já jsem cesta.“ On vede člověka k životu, který stojí za to žít. Neřekl: „Ukážu vám cestu, na niž se máte dostat.“ Říká: „Já jsem cesta, chytněte se mě za ruku a pojd'me po ní společně.“ Snad někdy k Bohu křičíte: „Pane, nevidím, kam mě vedeš!“ A on možná odpovídá: „Jistěže nevidíte, protože já jsem cesta.“

Mojžíš vedl lid pouští, o které nic nevěděl

V našem putování životem nás často přepadá strach, protože před sebou nic nevidíme. Někdy máme pocit, že jdeme ve tmě... Ale pokud jdete ruku v ruce s Ježíšem, jdete dobrým směrem i přes všechny těžkosti a protivenství.

Když Bůh řekl Mojžíšovi, aby vyvedl jeho lid z Egypta do zaslíbené země, Mojžíš znal jen začátek a konec cesty. Věděl, že odchází z Egypta, a věděl, kam má jít: do Kanaánu. Ale o poušti nic nevěděl. Bůh mu nedal mapu a neřekl mu, že tohle je cesta, po které má jít... Mojžíš nevěděl nic jistě kromě toho, že musí mít s Bohem dobrý vztah, aby poznal, kudy jít. Trasa sotva měla nějakou logiku. Mojžíš musel putovat rovně, pak se vrátit, změnit směr a potom jít zase jinudy. Nebyla to vždycky přímá cesta. Mojžíš ne vždy věděl, proč ho Bůh vede určitým směrem, a potom zase jiným, ale Bůh to věděl. Věděl, že kdyby šli rovně, jak předpokládali, narazili by na nepřátelské kmeny, kde na ně číhalo mnoho nebezpečí. Proto se Mojžíš a jeho lid museli spolehnout na to,

že se Bůh o ně s láskou stará a vede je pro jejich vlastní dobro po správné cestě.

Mojžíš znal cestu, kterou měli jít, díky každodennímu rozhovoru s Bohem. To znamená, že člověk nedokáže vidět celý a kompletní plán, který s ním Bůh má. Mnozí Boha žádají, aby jim řekl, co od nich bude chtít zítra. Bůh nikomu neřekne, co od něj chce zítra, ale co chce dnes. Nikdy vám neprozradí vaši budoucnost. Není vykladačem budoucnosti, ale řekne vám o dnešku. a drží vás za ruku a vy s ním můžete jít po cestě ruku v ruce. Jste v bezpečí a nemusíte se ničeho bát. Víte, že i kdybyste šli temnotou rokle, bude tam s vámi (srov. Žl 23).

Bůh řekl Mojžíšovi: „Mojžíši, povedeš lid, ale já jsem cesta...“. Jen Bůh je cesta. Můj duchovní průvodce není cesta. Jde se mnou na cestě, ale mojí cestou je Ježíš. Můj farář není cesta. On mě jen vede k Ježíši. Papež není cesta, politik není cesta ... Ježíš je cesta!

Ať se v našem životě stane cokoli, Bůh to může použít k našemu dobru

Často nedokážeme pochopit, co se dnes děje, protože nejsme schopni vidět hned plán jako celek. Vidíme puzzle, skládačku, ale její malé dílky se skládají kousek po kousku během celého lidského života. Bůh má s každým z nás dobré úmysly a plány. Ať se v našem životě stane cokoli, Bůh to může použít k našemu dobru. (viz Řím 8,28). Je jen třeba se zcela se vším Bohu odevzdávat...

<https://www.vira.cz/texty/clanky/nekdy-si-v-zivote-pripadame-jako-v-hustem-lese-bez-cesty>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti ve třetím čtvrtletí letošního roku

---

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek ve třetím čtvrtletí letošního roku:

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
do poloviny srpna	pokladnička na farní list	2154,-
do začátku září 2019	pokladnička černoušek – na misie	2310,-
15. září	sbírka na církevní školství	12705,-

P. Zdeněk Sedlák

ČEKEJ

A ZAKUSÍŠ
OD BOHA
TO

NEJLEPŠÍ

@vzdysbohem

„Vždy s Bohem“

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 19. října 2019

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejně!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu